

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 6 (1086)

Reede, 25. veebruar 1983

XXXIV aastakäik

PARTEI-KOMITEES

17. veebruaril

* NLKP liikmeiks võeti vastu mehaanikateaduskonna insener Egert Luukas ja majandusteaduskonna insener Jüri Joon-saar.

* NLKP liikmekandidaadiks võeti vastu majandusteaduskonna V kursuse üliõpilane Hannes Tamjärv.

* Kinnitati EÜE-83 regioonide funktsionäärid.

* Poliitharidusvõrgu töö tulemustest sügissemestril rääkisid R. Otsepp ja R. Mikenberg.

* Õppe- ja kasvatustöö korraldamisest kevadsemestril kõnelesid U. Viik ja E. Uus.

* NLKP Keskkomitee otsuse «Kõrgkooli ühiskonnateaduste õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmise süsteemi edasise täiustamisest» täitmise ühiskonnateaduste teaduskonnas rääkisid H. Tiido ja H. Vainu.

* Töödistapliini ja -aja kontrollsüsteemi rakendamise kohta kõnelesid A. Talts, L. Varik ja T. Aihk.

* Ajalehe «Tallinna Polütehnik» tegevtoimetajaks kinnitati Enno Tammer ja korrespondendiks Tiina Kuslap.

* Kinnitati ajalehe TP tööplaan kevadsemestriks.

KOMSOMOLIKOMITEES

10. veebruaril

* Kommunistlike noorte riigidesse võeti vastu EE-53 üliõpilane Andres Greim.

* Komsomolist heideti välja jope varguse eest MM-108 üliõpilane Andrei Stulov. Toimust teatatakse noormehe tulevaste töökohta.

ELKNU TPI Komitee pressisektori juhataja ANNELI KUUS

KOLMESTEISTKÜMMNES MAJA

Tõnu Kalvik annab rektorile võtme, mis avab kõik hoone uksed

15.15 Olavi Pihlamägi tõrjub tülitaja eemale: «Kiire on. Kõhvimused pärast banketti. Ootan veel üht inimest. Kohe alustame.»

15.20. Külalised palutakse saali. Silma hakkab sisustuse maitsekus ja hubasus. Avarat saali ilmestav lava näib noorusliku ja esinemist janunevana.

Nagu ikka sellise sündmuse puhul — sõnavõtt. 1. Ehitusvalitsuse juhataja Tõnu Kalvik tuleb meelde oma õpinguaastaid, kui tudengitel polnud sellist söögikohta ja kultuurse meelelahutuse võimalust. Kahtlemata on tänased üliõpilased selle maja võrra rikkamad. Lõpetuseks paneb Tõnu Kalvik hoone tulevastele peremeestele südamele heaperemeeliku suhtumise.

Tõnu Kalvik annab rektorile, akadeemik Boris Tammele üle sümbolise võtme, mis avab kõik uksed uues majas. Rektor kingib võtme üliõpilastele, maja tõi peremeestele. Boris Tamm ning kõrg- ja keskerihariduse minister Ilmar Nuut lõikavad läbi lava ette tõmmatud lindi.

Kõlab «Gaudeamus»

Boris Tamm lausub tuntuud tõsiasja: «Terves kehas terve vaim!» ja täiendab seda: «Mida paremini on tudeng sõnunud, seda tervem on tema vaim.» Nüüd peaks üliõpilaste sõmmimised leevenduma. Edasi ütleb rektor tänuõnne kõigile neile, kes oseselt seotud söökla valimisega: ENSV Riiklik Plaanikomitee, kellelt pärines hoone kiire püstitamise idee; projekti autor, arhitekt Eva Hirvesoo; Ehitusministeerium ja 1. Ehitusvalitsus, kes lõpetasid ehitustööd õigeaegselt mõeldud aasta lõpul (Boris Tamm loodab, et hea koostöö ehitajatega jätkub edaspidigi TPI kompleksi

Lindi lõikavad läbi Ilmar Nuut ja Boris Tamm

väljaarendamisel); ühendettevõtte «Kännukukk», kelle hoonele oli kõõgiseadmete paigaldamine ja töölepanek; ENSV Kõrg- ja Keskerihariduse ministeerium ja Oktoobri rajooni parteikomitee.

Seitse inimest pälvisid TPI tänukirjad.

Sõna saavad veel Ilmar Nuut, Oktoobri rajooni parteikomitee II sekretär Einar Kivimäe ja Toitlustuskoondise esimehe I asetäitja Aivi Jürgen.

Haldusprorektor Harri Eemaa luges kokku, et uus söökla on 13. maja, mis antud tudengite käsutusse Mustamäel. 30 aastat tagasi pandi just siia (Eemaa koputab jalaga vastu põrandat) geodeetide poolt märk maha. 1954. a. hakati rajama esimest objekti instituudile ja terevele Mustamäele üldse. Täna tuleb ainult rõõmustada, et instituut Mustamäel on.

Arhitekt Eva Hirvesoo avaldas imestust, kuidas ehitajad suutsid kokkuveetud plekihunnikust tõesti ilusa maja püstitada. See oli ta projektteerides mõelnud, et maja tuleks lõbus, nooruspärase ja tudenglik ning oleks vastukaaliks peahoone akadeemilisusele.

Meeskvartett, kelle laulud sõnavõtte vahel pidulikkust mahendasid, sai lõpuks esinemisjärje enda kätte. Seda küll koos «Kuljuse» parimate tantsupaaridega. Nemat olid siis ka esimesed, kes uue lava ära proovisid. Esitati kava, mille eest «Kuljus» pärjati vabariikliku tantsuansambli vahelise solistide ülevaatuse võitjaks.

Uuest hoonest teeme edaspidigi juttu. Siis, kui tudengid oma esimesed söögiportsud kätte saanud (praegu ei taha köök veel korralikult töötada) ja kui teada, kuidas hakatakse õhtuid sisustama.

«Kuljus» õnnistab uue lava sisse

Sven Arbeti fotod

KES KUS MIS

22. VEEBRUARIL TOIMUS NÕUKOGUDE ARMEE JA SOJALAEVASTIKU 65. AASTAPÕLVALE PÜHENDATUD PIDULIK MITING.

PARTEIORGANISATSIOONI JA INSTITUTE ÜHISKOGU ÜHISEL LAHTISEL KOOSOLEKUL 22. veebruaril tegi õppeprorektor V. Mikkal ettekande 1982/83 õ. a. tulemustest ja kevadsemestri ülesannetest. 1982. aasta teadustööde aruanne oli teadusprorektor H. Lepiksonilt. Instituudi kollektiivi 1983. a. sotsialistlikest kohustustest andis ülevaate a/ü. komitee liige J. Võrk.

MARKSISMI-LENINISMI ÜLIKOO LIS 23. veebruaril pidas filosoofikandidaat G. Soofla I kursusele loengu teemal «Arenenud sotsialistliku ühiskonna taastootmise probleemidest». Seminari teema oli «Üliõpilaste kompleksset kasvatusmised eriala distsiplinaarset õpetamisel». Gruppide juhendajateks olid prof. L. Paal, dots. J. Lootus ja parteikomitee sekretär A. Talts. II kursusele pidas dots. K. Hallik loengu teemal «Sotsialistliku ühiskonna väimse kultuuri ideoloogilised alused». Seminari viisid fil. kand. I. Aitme ja dots. I. Jankovski läbi teemal «Sotsialistliku ühiskonna sotsiaalse ja klassistruktuuri arengutendentsid. Sotsiaalse homogeensuse saavutamine».

ÕPPERÜHMADE POLIITINFORMAATORITE ÕPPUSELE KÕNELES väliskommentaator dots. H. Vainu Nõukogude rahuprogrammist.

ÜHISKONDLIKE ERIALADE TEADUSKONNAS oli avaloeng teemal «Keskkonnakaitse sotsiaalmajanduslikud probleemid». Lektor oli TPEDI kateedrijuhataja, majanduskandidaat dots. O. Nagelman.

18. veebruaril oli nõukogu saalis nimeliste stipendiumide saajate REKTORI VASTUVÕTT.

TEADUSLIKUS RAAMATUKOGUS ON AVATUD RAAMATUKAITUS «Pulbermetallurgia meetodil valmistatavad materjalid ja tooted».

23. veebruaril oli Taidlejate Majas INSTITUTE TRUUSTUDIO ETENDUS. O. Kruusi «Armastuslaul Kevadeüdrakule», lavakompositsioon G. Suitsu kirjade põhjal.

KUJUTAVA KUNSTI RAHVALLI-KOOLIS pidas E. Lamp loengu keskaegsest moest.

NAISTEKLUBIS vestles V. Pögel biorütmidest.

26. veebruaril kell 17.00 on auals MAGNETIC BAND uue kavaga.

KATEEDRID JA ALLASUTUSED OLID SUUSKADEL 22. veebruaril VTK päeval ja teatesuusatamisvõistlustel. Aegviidus on 26. veebruaril kell 12.00 suusatamisvõistlused, kavas naiste 3 km ja meeste 5 km sõidud. Paremus selgitatakse kolmes vanusegrupis. 27. veebruaril on samas talispordipäev. Tulla koos perega. Selgitatakse parimad kateedrid ja allasutused.

SEMINARLAAGRIS

Selge see, et ükski seminarlaager iseenesest ei toimu, olgu siis tegu kasvõi komsomoli-aktiiviga. Sel aastal lisandusid TPI komsomoliteemate liikmete teaduskondade komsomolibüroode aktivistid, ühiselamute ja KOR-i funktsionärid. Seega tekkis vajadus leida ligikaudu 80-le inimesele sobiv (loe: komsomolitöös vajaminev) tegevus ja ka meelelahutus.

Ootamatu komistuskivi: isegi väljasõidupäeval ei suuda sekretär teatada, kui palju inimesi tema teaduskonnast kohale jõuab. Mõned osavõtjad peavad küllaldaseks ühepäevast laagrit: nii aga suureneb segadus veelgi. Vastavalt inimestele tuleb ruumid eelnevalt vastu võtta ja vajalik arv nõusidki kooki tassida.

14. veebruari hilishommikul olid aktivistid (45 tk.) kohal ja sammusid «Leiburi» puhkebaasi uksest sisse, suusad-kelgud-kotid käe otsas. Järgnesid tava-kohased manitsused: tohib, ei tohi... ja tubadesse. Tänu tubidele ja optimistlikele kokkadele (väljastatud toiduainete hulgast piisab töesti vaid 50-le 2-ks päevaks, mis oleks aga saanud 80 inimese puhul...) Külli Villemsonile ja Aive Olgole KÜ-81 ning Toomas Rihvikile EE-83 alustati korraliku toitlustamisega juba lõunast. Pühapäev oli täielikult pühendatud tervisele. Mäel püüti läbi viia teatevõistlust, mis läbi väikeste äparduste isegi õnnestus. Eriti naljakas oli segapaarissõit kahemehe suuskadel. Ükski suusatuus ei saanud lummeviskumista mäest alla. Kelgumäel prooviti «salvokate» tugevust — praksusid teised õige kenasti ja purunesid ka kiirelt. Peale teatevõistlust jätkus vabas vormis suusatamine ja kelgutamine. ILM oli selleks igati soodne.

Huviga kuulati EÜE-sektori juhataja Toomas Annuse EE-83 infot malevasse saamise eeldustest. (Seda teemat lubab «TP» hiljem lähemalt tutvustada). Suvemalvast rääkis staabiülem Priit Raspel (TI-81).

Õhtu hakul peeti TPI ajaloo ja komsomoliteemaline viktooriin. Pean küll tunnustama, et mitte kõik küsimused ei kukkunud just kõige arusaadavalt välja, aga esimese korra puhul... Oodatud vastused küsimustele said siiski kõigile teatavaks. Viktoriinivõit E-teaduskonnale, järgnesid K- ja M-teaduskond koos interklubi võistkonnaga. Pärast füüsilist ja vaimset pingutust lasti teenitult hea maitsta saunamõnudel. Päeva lõppedes ehk uue päeva hakul vahetati mõtteid RSP-83 teemal.

Esmaspäeva õhtul, pärast tööst loenguteülikliit pandi käima autotulede valgusvihus lumeljalgpall. Väravad tekitati «salvokatest», võisteldi teaduskonniti. Kommenteerima ja teisi (eriti aga vastaspooli) mängu sisuga kursis hoidma asus väsimatu Raul Mälk. Finaalmäng: keemia-mehaanika-viik. Lumiselt rabelemiselt mindi taidlema. Preemiatorid läksid kõigile.

Et sellistes mastaapides üritus oli esmakordne ja võib-olla eelteade selle kohta väike ning kui lisada, et samal ajal toimus Tartu maraton, siis ehk saab põhjendada paljude mitteilmumist. Arvan, et kõik, kes tulid, jäid rahule. Seminar ise oli asjalik, andis igatüüpi midagi. Uusi tutvavaid, organiseerimiskogemusi ja kindlasti võimaluse järgmisel aastal vigadest õppida.

ANNELI KUUS KM-81

KÕNELEJATEST

ELKNÜ KK sekretär Andres Raa rääkis sellest, et keskkoolis aktiivsed inimesed pole seda enam kõrgkoolis ja kõrgkooli aktivistid jäävad passiivseteks oma värsketel töökohtadel.

EÜE-st kõneldes ütles Andres Raa, et rahutuks teeb kasvatus-töö rühmades.

* Noorsoo Turismibüroo «Sputnik» Eesti NSV Osakonna direktor Toomas Maasing. «Sputnik» teenindab 4 500 000 turisti aastas. Tal on 400—500 organisatsiooni, omab sidemeid 80—90 välisriigiga.

Suureks puuduseks on see, et ENSV osakonnal puudub oma hotell, tootlusbaas ja transport.

* ELKNÜ KK Noorte Teadlaste Osakonna juhataja Jüri Asari.

Osakond tegeleb noorte spetsialistide kohanemiskeskuste leevendamise, kvalifikatsiooni tõstmise, kogemuste vahetamise ja noorspetsialistide vaba aja sisustamisega.

Mõtlemapanev tõsiasi on see, et kõrg- ja keskeriharidusega inimeste defitsiit vabariigis on ikka veel kõrge.

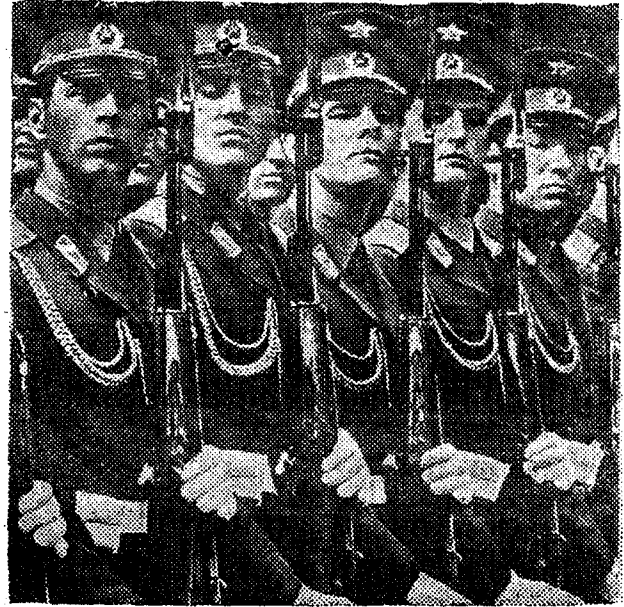
* Toomas Osvet ENSV Kergetööstuse Ministri juhtimissüsteemide Projektteerimis- ja Konstrueerimisbüroost tutvustas tulevase majandus- ja tootmisjuhte juhtimisküsimustega.

* Väliskommentaator Raul Mälk selgitas sotsialismimaade koostöö põhimõtteid ja vastas kuulajate arvukatele küsimustele.

* TPI a/ü komitee esinaine Tõnu Allik rääkis selgeks tudengite õigused ja võimalused ametiühingu liikmetena toetus- ning tuusikute hankimisel.

Vahendas Raivo Linnas

23. VEEBRUAR — NÕUKOGUDE ARMEE JA SÕJALAEVASTIKU 65. AASTAPÄEV

Rind ette, kus vaprust ja rammu! Me lippudest koidud maa saab! Hei, kes seal ei pea sammu? Vasak! Vasak! Vasak! (V. Majakovski «Vasak-mars».)

TULEMUSED JA PERSPEKTIIVID

1966. aastal loodi meie instituudis fermenditööstuse tootmisharulabor kadunud dots. Karl Kase teaduslikul juhendamisel.

6. augustist 1970. a. nimetati labor ümber toiduainete tootmisharulaboratooriumiks.

Teadusliku tegevuse algeperioodil (1966—1970) oli labori põhitähelepanu suunatud kahele probleemile:

— fermentide ja biopreparaatide saamine ja kasutamine; — toiduainete toitevääruse tõstmine.

Töötati välja tehnoloogia kolme fermentpreparaadi tootmiseks ja viie fermentpreparaadi kasutamiseks mitmesugustes toiduainetetööstuses harudes: pektolüütilisi fermente mahlas ja veinitööstuses, amülolüütilisi leiva tootmisel ja proteolüütilisi lihatooteid sortimiseks laiendamiseks. Tööde tulemusi biopreparaadi tootmise ja kasutamise alal leivatööstuses kaitsiti 1969. a. autoritunnistusega ja need uuringud olid T. Lieberti väitekirja aluseks.

Toiduainete toitevääruse tõstmiseks töötati välja leivasordide retseptid, kus lisandiks piimasaadused. Nende ideede ja ettepanekute edasiarendusel on madalama toiteväärusega leivasordid välja vahetatud paremate vastu.

Labori huviobjektiks olid ka taigna valmistamise kiirmeetodid.

Alates 1970. aastast on labori tegevus olnud suunatud põhiliselt toiduainete toitevääruse tõstmisele, sealhulgas ka teravistkahjustavate lisandite sisalduse uurimisele. Seniseid tulemusi võib lühidalt kokku võtta järgmiselt.

* Eesti NSV elanike toitluststruktuuri uurimise alusel koostati dots. K. Kase juhendamisel prognoos toiduainete tarbimise kohta vabariigis. Neid andmeid on meie plaaniorganid kasutanud perspektiivplaanide koostamisel.

* Toetudes toiduainete keemilise koostise uuringutele, tehti ettepanekud keeduvorstide ja mitmete konserve retseptide muutmiseks, majoneeside retsepti parandamiseks.

* Suhteliselt lühikese ajaga sai labor steriliseerimisrežiimide väljatöötamise kogemused. Väljatöötatud ja tootmisel juurutatud steriliseerimisrežiimide arv ulatub praegu 50-ni.

Mitmesuguste tervistkahjustavate lisandite uurimised toiduainetes on haaranud Cl-kloororgaanilisi pestitsiide, raskemetalle, sealhulgas põhiliselt elavhõbedat, N-nitrosoühendeid ja nende prekursorid.

Nende uuringute tulemusel on kaitsnud väitekirja O. Tauts ja E. Lipre. Esimene käsitles veeauruga lenduvate N-nitrosoamiinide uurimist liha- ja kalakaupades. Teine töö oli seotud elavhõbedaga ja selle ühendite sisalduse vähendamise võimaluste uurimisega toiduainete töötlemisel.

R. Kalve valmimisjärgus väitekirja käsitleb lämmastikoksiidide määramise meetodeid, nende rakendamist puidusuitsu uurimisel ning tehnoloogiliste soovitusete formuleerimist NO_x sisalduse vähendamiseks puidusuitsus. On saadud autoritunnistus uude konstruktiooniga suitsugeneraatorile, mis võimaldab madala NO_x kontsentratsiooniga puidusuitsu saamist. N-nitrosoühendite uurimise alal arvestatakse TPI toiduainete tootmisharulaborit nii NSV Liidus kui väljaspool selle piire. Tööd jätkuvad N-nitrosoamiinohapete uurimise alal. Valmimas on A. Hamburgi väitekirja, mis käsitleb N-nitrosoproliini uurimist lihakaupades. Uuritakse teiste aminohapete ja peptiidide reaktsiooni nitriitidega, et välja selgitada võimalikke N-nitrosoühendite teket.

Uuringute raskuspunkt on probleemid, mis käsitlevad N-nitrosoühendite sisalduse vähendamist õlles, arstimates ja

lihakaupades. Siin on toiduainete labor koostöös meie vabariigi ja üleliiduliste uurimis-asutustega teinud ära märkimisväärse töö, on olemas kõik eeldused ettepanekute juurutamiseks.

Algusest peale oli labori üheks eesmärgiks eesrindliku toiduteaduse ja -tehnoloogia propageerimine. Selleks on süstemaatiliselt koostatud ja välja antud kogumikke «Probleeme toiduainetetööstuses», mis on meie vabariigis nõutavad ja loetavad.

Koos Saku Ollethasega uuritakse õlle tehnoloogiat silinderkooniliste jaunitankide kasutamisel. «Desintegraatori» tellimisel uuritakse toiduhüdroliisaadi AU-8 keemilist koostist ja selle muutumist olenevalt mõnede tehnoloogiliste parameetrite muutmistest.

Pikaajaline koostöö seob laborit ENSV MN Kalamajanduse Valitsusega.

Tähelepanu keskmes on praegu kalasööda tootmine, eriti aga mitmesuguste toiduainetetööstuse jääkproduktide kasutamise võimaluste väljaselgitamine.

Tervistkahjustavate lisandite uurimine toiduainetes on kulgenud tihedas koostöös ENSV Tervishoiuministri Eksperimentaalse ja Kliinilise Meditsiini Instituudiga. Koostöö jätkub ka käesoleval ajal juba konkreetsema praktilise suunitlusega vähendamaks N-nitrosoühendite sattumist toiduainetes ja arstimatesse.

Labori teadusprobleeme lahendamiseks tihedas koostöös üleliiduliste asutustega. Koostööleping on sõlmitud ka Budapesti Tehnikaülikooliga — koos sealse biokeemia ja toiduainete tehnoloogia kateedriga uuritakse automaatse analüüsisüsteemi «Contiflo» rakendamise võimaluste laiendamist toiduainete analüüsimisel.

Toiduainete tootmisharulaboratooriumi teaduslik juhendaja dots. JÜRI KANN

NII SUNDIS PUNAARMEE

1918. aasta algul hakkas Rahvakomissaride Nõukogu V. I. Lenini juhtimisel vana armeed järk-järgult laiali saatma ja looma uut — Tööliste ja Talupoegade Punaarmee. 28. (vana kalendri järgi 15.) jaanuaril 1918. kirjutati V. I. Lenin alla Punaarmee, 11. veebr. (29. jaan.) Punalaevastiku loomise dekreedile. Nõukogude relvajõudude sünnipäevaks kujunes 23. veebruar, mil peeti esimesed lahingud pealetungi alustanud Saksa okupantide vastu Pihkva lähistel ja Eesti alal.

«Sotsialistlik isamaa on hädaohus!» kirjutati Lenini koostatud Rahvakomissaride Nõukogu üleskutses. Eesotsas kangelasliku vene proletariaadiga asusid esimese Nõukogude riigi kaitses tuhanded vabatahtlikud paljudest rahvustest, nende hulgas ka eesti töörahva parimad esindajad.

1918. a. 20. veebruari hommikul alustasid Saare-, Hiiumaa ja Muhumaa asuvad keiserliku Saksamaa regulaarväeüksused pealetungi Kuivastust ja Kesulailu ning jõudsid samal päeval mandrile. 21. veebruari hommikul anastati Haapsalu. Kohalikud natsionalistid tasandasiid sakslastele kõikjal teed, lähetasid neile vastu oma esindajad, saatsid laiali 1. Eesti rahvusliku polgu.

Eesti kaitsmist okupantide ja nende kodanlik-natsionalistlike käsilaste eest juhtisid bolševikud. Kiiresti asuti looma uusi Punaarmee salku. Neid organiseerisid J. Anvelt, V. Kingisepp, O. Rästas, G. Sommer jt. Tallinnas oli 1700, kogu maal 5000 punakaartlast. Esimesed relvastatud kokkupõrked pealetungivate okupantidega olid 21.—22. veebruaril Läänemaal Üdroma-Koloveri ümbruses.

Keilasse ja selle ümbruses olid 22.—23. veebruaril tulnud uued Punakaardi üksused. Tallinnast saabus rong ligi 400 võitlejaga endise staabikapteni A. Põllu juhtimisel.

Võitluse läksid noored Wiegandi tehase treialid: E. Tiitson ja A. Buht, Tallinna veevärgi töölised J. Korbi ja M. Messner, töölised E. Eller, J. Kaasik jt. Kaasaegsete mälestuste põhjal on kindlaks tehtud, et kõrvuti meestega võitles ahelikus viis naist eesotsas Alice Tisleriga. Sanitaridena tegutsesid kümmed naised (H. Mäler, E. Vaikul, A. Katalsepp jt.).

Samal päeval tõkestasid Petrogradi punakaartlaste ja läti kütid okupantide edasitungi Pihkva all. Siin astus esimesena vaenlase vastu välja peamiiselt lätlastest koosnev Punaarmee 2. polk 22-aastase A. I. Tšerepanovi (endine tsaararmee ohvitser, hiljem Nõukogude arme kindralleitnant) juhtimisel. 700-meheline väeosa jõudis Pihkvasse 21. veebruaril. Tänu kohalike partei- ja nõukogude organite aktiivsele tegevusele astus järgmisel päeval polku veel umbes 500 inimest.

23. veebruari koidikul tõkestas Punaarmee 2. polk Tšerjohha jõe ääres koos kohalike raudteelaste salgaga okupantide tee Petrogradi suunas. Vaenlane tõrjuti tagasi. Järgmisel päeval võitlus jätkus. 24. veebruari õhtul jõudsid Petrogradi Pihkva alla appi eelolevad vabatahtlikud.

Eestis avaldas Punakaart relvastatud vastupanu ka lõunast sisseunginud okupatsioonivägedele.

Võitluses olid Punakaardi aktiivseimateks organiseerijaks ja juhideks A. Kippar, L. Linder, A. Leetsman, M. Löbu; Narvas A. Dauman, A. Tiiman, A. Zarnovetski, J. Tõnisson jt.

Eesti Punakaardist kasvasid hiljem välja kodusõja rinnetel võidelnud Eesti Punased Kütid. Kodusõjas võitlesid armeekomandörid A. Kork ja A. Kukk, diviisi- ja brigadikomandörid J. Raudmets, R. Sokk, A. Kesler, J. Palvadre, A. Põld, E. Teiter, H. Tummeltau ja K. Rimm.

Ü. TAIGRO professor, Isamaasõja veteran

ÕNNEKÜTID

KUUBA — GUADELOPE — KANAARI SAARED — TUNNEESIA — KREEKA — TÜRGI

Selle aasta parimad malevlased hakkavad oma preemiareisidelt tagasi tulema. Nende muljete avaldamine võtab veel aega, sest muljed-mälestused vajavad settimist, kristalliseerumist. Avaldamisküps on aga eelmise EÜE preemiareisi jutt.

32-TUNNINE ÖÖPÄEV EHK 7. VEEBRUAR 1982

Veel olümpiasoe Seremetjevo-2 oli koht, kust algas 300 Nõukogude noore kuu aega kestnud Ladina-Ameerika ja Kariibi mere kruis (ingl. k. cruise — ristlemine, merereis. sõit). Kell 12.00 rebis end stardiplatsilt lahti IL-64, pardal pool kruisi seitskonnast. 12.30 kinnitasid rihmad ülejäänud 150. Ka nende IL-64 tõusis talviselt tõleva Moskva kohale, et 15—16 tunni pärast maanduda Kuuba pealinnas Havannas.

Moskva aja järgi 16.15 maandusime Iirimaal, Shannoni lennujaamas. Ei, see polnud terroristide salasepitsus, vaid ametlik vahemaandumine. Shannoni lennujaam asub Iiri väikelinnas Limerick'is. Siin vahetus meeskond, tangiti, täiendati söögi ning joogitagavara. Nendeks toiminguteks läks veidi üle pooleteise tunni. Iirimaalt Havannasse on ligikaudu 9000 kilomeetrit ehk 9,5 tundi lennusaaki. Moskva aja järgi 3.30 maandusime Kuuba pealinnas, Jose Marti nim. lennujaama asfaltplatsil.

Kohalik aeg nunas 19.30. Õnnetemperatuur +25°C järgi. Ainuuksis paljas teadmine sellisest soojusest võttis naha esinõukonnana all higiseks. Aga kui tuli õiendada tolliformaalsusi, kohver ühes ja talvemantel teises käes, otsida õiget bussi, tundsin end maadlejana, kes kasukas seljas higistab saunas liigseid kilosid maha. Seevastu konditsioneeritud bussisõik mõjus nagu saunalaualt jääaku hüppamine — karastavalt ja värskendavalt. Ent talvesaapad oleks siiski minema visanud.

Bussisõit läbi öise Havanna näis värvilise unenäona või lõiguna kinofilmist. Põhjamaa inimese tegelikkusetaju ei suutnud veel omaks võtta bussiaknast vilksatavat eksootilist pilti. Kollakas valguses veiklevad palmid, roheline lausa sätenud, muutes madalate majade lahtised terrassid unelmate oasid. Tänaval liikuvate šokolaadikarva inimeste rahulikes liigutustes on tunda plahvatusjõudu.

Sadamas aga tervitas meid valge ja sihvakas reisilaev «Latvija», õitsudes raugelt tasases lainetes. Magamatuses mitte just erk närvikava ei tahtnud kuidagi leppida sellega, et see loksuv alus saab koduks. Ent pärast 32-tunnist ööpäeva end kahe valge lina vahel välja sirutades ei osanud küll paremat paika soovida.

LA HABANA

Milline kontrast Moskvaga! Moskva — alatasa tõlev, kuhugi kiirustav, rabelev ja närviline. Havanna — rahulik, sirsilinn ja naerusuine, rõõmus ja lõõgastav.

Noored kogunevad salkadesse, laulavad ja mängivad. Inimesed tänaval jalutavad ruttamata, tervitavad üksteist, räägivad pikki jutte, papsutavad sigarit, naeravad, paljastades oma lumivalgeid hambaid.

Bussijuht sõidab, laseb muusikale kaasa vileti ning nipsutab sõrmi. Tema nimi on Dios (eesti keeli «pühak»). Tema buss on paradüüs: jahe, lõhnava ja sambarütmiline. Väljas aga lõõtsutab 27-kraadine lehtsak.

On talv, 8. veebruar. Gid Diego keerab sambarütmid vaiksemaks ja teeb oma tööd: vuristab andmeid Havanna minevikust, olevikust ja tulevikust. Kahjuks ei ole me tänuväärseid kuulajaid. Kael vasakule-paremale õieli, ahmimine ise endale informatsiooni ehitistest, tänavatest, mööduvatest inimestest. Hangitu on kirev. Mööda rannadart sõites paelub pilku pisikene, kõrghooneid täis liikunud poolsaarekene. Jääb mulje nagu need majamüürad kerkiisid otse veest. Kuid siis oleme 5. avenüül. Kihutame mööda uhkest ja uuest Kongresside Paleest, Kuuba ehituskunsti ühest tipposest. Rohelus, roheline, madalad valged majakesed maitsekate sisehoovidega, avarus, reastikku välismaa saatkondade hooneid. Dios pargib ja Diego annab klõpsutamise aega. Huviratavaks objektiks on parasitpuu. Selle tohutud juured vonklevad rahulikult maa peal. Sellest puust ei saa nina püsti mööda marssida — juured tirivad su pikali. Välimusest on parasitpuu kogukas, lihavate lehtedega, tugev.

Dios viib meid Revolutsiooni väljakule. Revolutsiooni väljak on koht, mida ei hirmuta pooleteist miljonit inimeste kogunemine. Selline hulk kuubakaid on käinud siin avaldamas oma poolehoidu Revolutsioonilisele Valitsusele, Kommunistlikule Parteile. 1,5 miljonit — see on umbes pool Havanna elanikkonnast. Väljakut kaunistamas mälestusmärk Jose Marti, Kuuba rahvuskangelasele. Valgest kivist tribüüne ääristavad rohelised palmid.

Nüüd sõidutab Dios meid Kapitooliumi ette. Jaa-jaa, just nimelt. Kapitoolium. Mitte põrmugi kehvem kui Washingtoni samanimeline. Ameeriklaste endi ehitatud Habana Capitolio (1926—29) on endine parlamendihoone. Praegu tegutses neis ruumes Kuuba Teaduste Akadeemia. Lihtsurelikku valdavad kaksipidised tunded seda massiivset ehitist vaadates. Kõigepealt matab hinge omapärane putukakompleks — kui väiksekene ikka on inimene. Kuid veidi hiljem paisutab rinda teadmine, et ikkagi inimene on selle kolossi püsti ajanud.

JÄTKUB

Nad pole kaugeltki vaesed, nad ei tohiks millestki puudust tunda. Aga kui näed neid mangumas ja kaubaga sehkendamas, tekib tahtmatult tunne, et nende taskud tuult sõeluvad. Ei, nad pole kerjused, just nemad on pealaest jalatallani «firmakates», just nemad keerlevad ümber «In-touristi» hotellide ja õhtuti täidavad baare ja restorane.

Kes nad siis on? Inimesi, kes välismaalastega eraviisiliselt äri ajavad, nimetatakse rahva-keeli «ärikateks». Lihtsate spekulantidega samastab neid põhimõte: osta odavalt, müüa kallilt. Ainult et «ärikas» ostab ja müüb kõike, millel silt «Made in...» «kaugel tehtud maal.» See silt varjutab inimliku väärkuse, lugupidamise enda ja teiste vastu. Meie ei hakka teid veenma selles, et «äritsemine» on halb. Üldiselt peaks see niigi selge olema, sest tegu pole mitte ainult inimliku eetikaga, vaid ka mõistetega «õigusrikkumine» ja «kuritegu». Välismaalastelt asjade ostmise ja edasimüümise eest karistused on fikseeritud õigusnormides.

See on eellugu.

1982. a. 28. oktoobril maitses PEETER RÜNGAS (AO-21) hotelli «Viru» valuutabaaris muretult kokteili. Kui ta kinni peeti, oli mees väga solvunud. Kuid midagi polnud teha, isegi siiras protest ja treeningud spordisektsioonis ei aidanud — taskust võeti Peetril kena summake välisvaluutat. Pärast vestlust ja vajalike protokollide koostamist lasti Peeter Rüngas koju lootuses, et ta ennast parandab. Kuid Peeter mõtles teisiti. 5. novembril uitas ta jällegi hotellis «Viru», seekord 2. korrusel. Aga nüüdki ei naeratanud talle fortuuna, «kassihüire» mäng lõppes jälle tema kahjuks.

Huvitav, miks Peeter ja tema sugused tunnevad sellist kiindumust valuutabaari vastu?

Ise nad vastavad nii: tahame välismaalastega suhelda, üksteist teada saada nende kultuurist, elu-olust jne. Kahjuks on see teooria, tegelikkuses ei huvita neid mitte kultuur, vaid: «Palju teil see maksab? Palju te tahate nende džünide (jope, saabaste) eest?»

Kahtlemata — suhtlemine teiste riikide inimestega süvendab rahu ja sõprust rahvaste vahel, laiendab silmaringi. Kuid mida annab inimesele «ärikalik» suhtlemine?

Sellise välismaalastega «kultuurivahetuse» sügav kumardaja on ka GUNNAR KOHA (AV-21). Tema arutas 19. novembril 1982. a. Teenindusmaja juures Soome turistidega mitmeid aktuaalseid «elektroonilisi probleeme». Arutlusest pani Gunnar endale tasku mõned elektronkellad ja välisvaluutat. Gunnar Koha oli hingepõhjani solvunud möödud, Kalinini nim. Elektrotehnikatehase töölise käitumisest, kes ei saanud aru tema «teaduslikust dispuudist» ning ta miilitsasse viisid. Jah, sellest ei suutnud Koha kaua aru saada, kuidas kõrvalised inimesed (isegi mitte siseorganite töötajad) võtavad temal, ausal «kommersandil», kraest kinni ja toimetavad miilitsasse. Midagi keerulist siin aga pole: lihtsatel tööpoistel oli kodaniku kohusetunnet ja teadlikkust rohkem kui kõrgkoolis õppival Gunnar Kohal.

«Uusaastakingituse» tegid endale ehitusteaduskonna tudengid TOIVO JALAKAS ja EGON SIIMSON. 7.01. tekkis neil soov saada firmamärgiga asju. Sõbrad muutsid hotelli «Viru» fuajee minituruks. 20 minutiga jõudsid nad tuhnida välismaalaste kottides, hinda küsida ja kaubelda. Saadigi kaubale. Kahjuks ei osanud vaesed «õnnelikud» aiatagi, et miilitsatöötajad on neid ammu märganud. Protokollide koostamisel anus Egon Siimson pisarsilmi, et ei teatataks nende teost instituuti, et «asi summutataks». Ei jätkunud tal ei mehisust ega inimlikku väarikust oma tegude eest vastust anda, aga vastust anda tuleb tal ikkagi.

Mis on siis ühist kõigil ärikatel? Paljud seletavad välismaalastega kaubitsemist sooviga moodsalt ja ilusalt riietuda. Selles, et inimene tahab korralikult riides olla, pole midagi imelikku. Aga

vaadake neid poisse ja tüdrukuid, nad on pealaest jalatallani ainult üks «Made in...» Kas vahel pole kõik need firmakad kokku maitsetud? Või isikupäratud? Kuid asi pole mitte selles. Kas neil siis tõesti pole midagi selga panna? Ka meie tööstus suudab toota «firmakatest» mitte sugugi halvemat kaupa. Nii et ei maksa ennast kaltsakaks pidada ja pisaraid valada. Ühesõnaga, moodsalt riietumise soov ei ole sellise kaubanduse tegelikuks põhjuseks. Võib-olla siin on teine põhjus, mida «ärikad» püüavad hoolega kõigi eest varjata. Lugupidamatus ausa töö vastu on tekitanud soovi kergelt teenida, «hästi ära elada». Faktid rääkivat tavaliselt ise enda eest. Veelgi enam, nad räägivad ka nende eest, keda küll selles artiklis ei nimetatud, kuid kes kindlasti nimetamist «väärksid». Kui kaua häbistavad sellised inimesed instituuti nime, kõrgkooli mainet, kus lisaks haridusele peaks saama juurde ka haritust. Praktika on näidanud, et selline üliõpilaskontingent kardab väga rühma-, kursuse- või koolikaaslastega silmitsi seista ja oma tegude üle aru anda. Teaduskondade komsomoliorganisatsioonidel, eriti energetika- ja ehitusteaduskondades on, mille mõelda. Ei tohi teha mitte-teadajat nagu ajani, mil kõlavad rängad sõnad: «Arutatakse TPI üliõpilase kriminaalasia.» Järeldus?

Need üliõpilased ei riku ainult seadust, vaid häbistavad meie maad ja noorsugu välismaalaste silmis. Ka selle eest peavad saama nad karistatud.

TPI komsomollikomitee, arutades üliõpilaste Rüngase ja Koha personaalküsimust, otsustas, et need noored inimesed pole väärt kandma kommunistliku noore nime. Ühehäälselt võeti vastu otsus nende väljahajutamiseks ÜLKNÜ ridadest. Rektori käskkirjaga avaldati neile vali noomitus. Üliõpilaste Jalaka ja Siimsoniga on jutujamised veel ees...

Meremeestel on signaal: «Ettevaatust, kari!»

Ettevaatust, «õnnelikud», teie kurss viib karidele.

TP toimetuse ootab teiegi arvamust selle artikli kohta. Materjal on ette valmistatud komsomollikomitee poolt koos KOR-i ja komsomoli projektoriga Tallinna SAV teadete põhjal.

TUHKAPÄEVAL VASTLAPÄEV

Pidurduslangevari — vajalik täiendus vastlasõidusaamile.

Valge mehe must maagia.

Alar Mäe fotod

Mustamäe nõlv lumevalges. Kelgud, vannid, kausid liulaskevalmis.

Suur väljanäitus: fantaasia ja kökkuklopsimisoskuse sünnitised, pealtnäha igiliikurid, vaatatajate hindamispilekude ees. Liuprooviks, esimeseks võistluseks «Salvo» kelgud. Ühest kelgust sai mõnel sõidul mitu. Võistlejad ei mürdanud.

Endavalmistatud «mobiilide» allasõiduparaad. «Salvokad» jäid häbisse. Vist peaksid ma-

janusteaduskonna ja ettevalmistusosakonna inimesed «Salvo» kelgutegijatele appi minema.

Kes tuli mäest alla huilgega, kes värvilise tossujutiga, kes vajas tagantnügimist. Alla said lõpuks ikka kõik. Kosutuseks teed, saiakeksi ja seajalgu. Autasuks sefirikooke. Edukamaks majandusteaduskond.

Et ka tuhkapäeval pikad vastlaidud välja tulevad, selles veendusid eelkõige libistajad

ise. Kaasanaerjad ja müdrikukujad samuti. Iseasi, kui võrd tüdengil liupikkusest argipäeval tulu. Võib-olla näitab see käidud või veel käimata kooliteed. Võib-olla jätku saadud põsepunale.

Vaimukust jätkus lossi karnevaliõhtulgi. Hirmuäratavad maskid vaheldusid elegantsete õhtualetidega (NB! igapäevarietus pole karnevalikostüüm). Tantsuks miniansambel Ivo Linna — Tarmo Pihlap, kõvemat heli tegi «Elektra».

TERVE PÄEV SUUSKADEL

9012 inimest registreerisid end osa võtma selle aasta suusasündmusest. Siia juurde võib veel liita tuhande jagu neid, kes registreerumistülidega end ei piinanud. Arvud arvudeks, aga kui öelda, et maratonikarastust läks nõutama mõni ENSV väikelinn terves koosseisus (nii saab võrrelda), võtab mõtlema küll. Kuidas on võimalik üht tervisespordiüritust nii korraldada, et see on tõesti massiline ja ladus; teist aga nii, et keegi ei taha osa võtta.

Selline maraton on kahtlemata eelkõige enese proovilepanek. Kas suudan — nii küsis vist küll iga rahvasportlane enne starti endalt. Ja eks see küsimus painas mõtteid sõidu käiguski.

Terve päev suuskadel — nii võtsid oma maratoni kokku paljud need, kes endale peale finiši jõudmise muud eesmärki ei seadnudki (kui seegi oli just eesmärgiks omaette?).

Ja tervis tuli.

Maratonikaravan läks teele.

ELAMUS

Eelmise aasta ponnistus andis julguse osa võtta ka selleaastast Kääriku-Tartu maratoni. Sedapuhku võistlejanumbriks 3087. Numbri üle võis veidi uhkustki tunda: ligi kuus tuhat suusatajat ikkagi tagantpoolt alustamas. Teadsin aga hästi, et seda eelist saab vaevalt pool kilomeetrit nautida, sest erinevatel kaugustel startijad kipuvad kiiresti segunema. Efektne stardisaluut pani alguse juba tavapärasele suuskade-keppide klõbinale. Esimese kilomeetri jooksul tõugati küll rohkem kaassõitjate suuski ja saapaid, kui rada. Ringivaatamisvõimalus tuli alles pärast esimest veerandit, kui sõiduoskus ja treenitus täielikult maksma pääsesid ning liidri ja viimase maratoniõitja (matkaja?) vahe tõsiselt suurenes.

Esindan peamiselt rahvasportlase mõtteid, sest kogu sõidu püüsin enam-vähem sõitjaterivi keskpaigas. Hilisem lihtne aritmeetika näitas, et kui võitja Jaanus Teppan Elva lasteõpetaja võistluse lõpetas, olin teistest tootluspunktist äsja rajale asunud, ise teadmata, milliseid kannatusi see etapp oma üllatava pikkusega valmistab. Ajakirjanduses ametlikult teatavaks tehtud tähelepanek suuskakultuuri tunduvalt paranemisest ei pea siiski veel paika. Eessõitja kukkumise tõttu vaevu püstitajamu arvab ebameeldivuse põhjustajast:

«No on oinas!» — nii kuulsin Harimäe lähedal. Oletades, et igaüks kuulis keskmiselt küll ainult ühe sellise märkuse, saame neid ikkagi piisavalt palju, et suusaKULTUURI paranemisest veel mitte rääkida.

Viimane distantsiveerand oma lauskmaa ja metsaga andis viimase kohaparendamisvõimaluse. Ettevõtmise tõhususes võin praegu juba kahelda, kuid ei väsimus ega janu suutnud vaigistada soovi tõestada eessõitja aeglasemat liikumist.

Umbes 300 meetri pikkune pealtvaatajaterivi mõlemal pool rada ergutas maratoniõitjaid erapooletult. Seda väärtsid ja vajasisid küll kõik lõpetanud. Kümme meetrit enne finišit jätsin viimase pingutusega seljataha pensioniealise meessuusataja ning sellega tegin enda arvates võistlusele väärrika lõpu. Tablood silmates sain aru, et 1500 parema suusataja sisse polnud ma mahtunud.

Sellisel spordivõistlusel peaks olema lisaks vahetule osasaamisele kahtlemata võimalus teadatilise meene koju viia. Olukord ainukesel müügipunkti ümbruses selleks igal juhul palju lootust ei andnud. Aga pärast soovi täitumist tõdesin, et maratoniõit oli ka energiat üle jäänud. Täpset niipalju, kuipalju kulus kaubanduselamuse saamiseks. Isiklik maratoniõit läks ilmselt neljandasse tuhandesse.

TOOMAS KITSING,
EE-21

Suusatastes kasvab isu. Meelis Loki ja Malev Toome fotod

TÄNUAVALDUS

Üle 80 TPI õppejõu ja üliõpilase võitis organiseeritud osa Nõukogude Armees ja sõjalaevastiku 65. aastapäevale pühendatud Tartu-Kääriku maratoni. Avaldame tänu spordiklubi juhatajale Aare Joonile matka hea ettevalmistuse, sujuva transpordi, õbbimisvõimaluste ja sõbraliku meeleolu loomise eest. On kindel, et raske, kuid hästi korraldatud ja õnnestunud üritus on see, mis liidab meie kollektiivi.

NIMI TAHAB PANEMIST, MAJA VAJAB NIME

No, ütle üks ilus poisslapse nimi?»

«Kolumbus Krisostomus.»

Ega see nimepanek kerge ole. Mõnedki värsked lapsevanemad peavad oma esimese perekonnatüli just lapsele nime panemisel maha.

Suuri tülisid meie majas nime pärast pole veel peetud ja nimepaneku kogemusedki on olemas («Piko», «Eva»).

Jääb vaid loota, et need kogemused nüüdki marjaks ära kuluvad. Jah, nagu te juba aru saite, läheb nimepanekuks.

Uus maja peahoone kõrval juba ammu püsti, aga nime pole.

Nii et alates tänasest kuulutavadi TP toimetuse ja üliõpilasklubi välja nimevõistluse. Praegu on ta veel söökla-klubi või sööklaklubi, aga varsti kutsumakse teda...

Ilusaid nimesid ootame TP toimetuses kuni 14. märtsini. Andekamatele «lapsevanematele» lubas üliõpilasklubi tasuta pääsmeid paljudele üritustele.

P. S. Kui juba nime toote, siis võiksite kirja panna ka mõtteid selle kohta, kuidas uues majas õhtuid sisustada.

KÕIGILE! KÕIGILE!

Kiirustage, naljavõistluse tähtajani (21. märts 1983) on jäänud veel vaid 24 päeva. Esimesed naljad on juba toimetuse portfellis, aga need polegi nii naljakad, sest Sina pole ju veel kirjutanud (joonistanud). Tingimustest loe 11. veebruari lehest.

Küll tahaks naerda. Ootame nalju!

TP toimetuse

PUUMATKAJAD TALLINNAS

Hiljuti saabus Tallinnasse grupp puumatkaajaid. Et puumatkamine meil veel tundmatu, palusime väikese intervjuu.

Mis tõi teid Tallinnasse?

«Rännukihk. Soov terve Nõukogude Liit puult puule läbi matkata. Eesti puudele on nüüdseks tiir peale tehtud. Meil oli tamm-mänd-kuusk-haab-kask-pöök-kastan marsruut. Puu otsast alla tulime Tallinnas, Kastani tänaval.»

Palun, seletage, mis see puumatkamine õige on?

«Vastus on lihtne: see on matkamine puult puule. Mägi-matkaja püüab matka jooksul võimalikult palju mägesid vallutada. Puumatkaja aga püüab võimalikult paljude ja võimalikult erinevate puuliikide otsas ühe matkaga ära käia. Kusjuures matka algul puu otsa roninud, tuleb puumatkaja sealt alla alles matka lõppedes, see tähendab et edasiliikumine toimub puult puule.»

Aga ettevalmistus, varustus riietus?

«Keha peab tugev olema. Kui keha tugev, siis tuleb harjutada puu otsa ronimist, ühelt puult teisele minekut, ja ka puu otsast allakukkumist.»

Varustuse hulka kuuluvad puumatkajatel erilised, liivaga täidetud kotikesed. Üks kotike kaalub viis kilo. Korralikul puumatkajal on matkal kaasas kümme sellist kotti. Need liivakotikesed on vajalikud kahel otstarbel: esiteks, annavad need puumatkajale raskust juurde, nii et tugev tuuleil ei puhu matkajat puu otsast alla; teiseks, kui puumatkaja tunneb, et oks tema kere all hakkab ragisema, viskab ta kotikesed ükshaaval minema, et mitte ise alla lennata. Muidugi tuleb ette ka allakukkumist. Aga näiteks Ussuurimaal, kus kümme

NALJANATUHE

naljast tiigrit puu all sööki ootavad, pole just kellelgi isu alla kukkuda.

Puumatkaja riietus peab olema voolujooneline, ümber keha liibuv, et ei tekiks raskusi ühelt puult teisele minekul. Jalas peavad olema erilised vedrutusega saapad. Need hõlbustavad hüppeid puult puule.

Probleemiks on telgi kaasa-võtmine. Kuna meie jaoks pole veel spetsiaalseid telke loodud, peame kasutama harilikke. Aga nende kokkupanemine puu otsas on üsnagi keeruline ettevõtmine. Kõik oleneb siin matkajate kogemustest. Algajad võiksid siiski telgid koju jätta.»

Kuhu puumatkamine teid viinud on?

«Ikka puult puule. Enam-vähem terve Nõukogude Liit on puult puule läbi kammitud. Väljaspool oleme vähe käinud. Oli üks eukalüpt-seeder-sekvoia marsruut.»

Mis plaanis on?

«Plaanid on eksootilised: baobab-liian-kookospalm-kaktusepuu. Nii kui koju jõuame, hakkame valmistuma selleks marsruudiks.»

Kuulsin, et võisite Tallinnas osa ka rahvatkast. On see tõsi?

«Jah, tõesti, ühel pühapäeval käisime grupiga teie huvitavates paikades: Karikakar, Carolina, Gnoom, Neitsitorn, Olümpia. Kergeks lõogastuseks enne puu otsa ronimist kulus selline matk väga ära.»

Ütleme, et Eestis leidub grupp noori huvilisi puumatkaajaid. Milline võiks olla nende esimene marsruut?

«Eestis vast õunapuu-pirni-puu-kirsipuu-ploomipuu.» Aitäh ja murduvat oksa!

Jüri Püha

KRIITIKAVASTUS

«Tallinna Politehnikus» nr. 4 (11. veebruar 1983) ilmus dots. I. Soidra artikkel «Häda ruumide pärast», mis puudutas teenindusökonoomika kateedri vanemõpetajat R. Lumistet. Meie kateedri kollektiivile sai vahejuhtum teatavaks alles selle artikli vahendusel. Kohalolnud õppejõudude ja kateedri teiste töötajate hulgas tekitas see imestust ja pahameelt. Samal ajal ei saa objektiivset hinnangut anda ilma van.-õp. R. Lumistet ära kuulamata, kes aga viibib praegu kvalifikatsioonitõstmise kursustel Moskvas. Esimesel võimalusel arutatakse see küsimus läbi kateedri koosolekul (van.-õp. R. Lumiste ja poliitilise ökonoomia kateedri vastava õppejõu juuresolekul) ning siis võetakse ka vastu konkreetsed otsused ilmunud artikli suhtes.

S. MÄELTSEMEES,
teenindusökonoomika
kateedri juhataja

HAMMASRATAS

SÕNADETA

Teie, kes te mulle igal hommikul õiget aega kõrva karjute ja päevauudiseid ümber jutustate. Mul ei ole nii palju patareisid, et kõik teie toodud transistorraadiod uuesti mängima panna. Ja pealegi, mida ma teen kümnekonna krapiga, kui mul enne oli vaid üks. Tuba ainult raadiotelega ei sisusta.

Ühesõnaga, teinekord ärge võtke valvelauast seda, mis pole teie oma.

Edastas reporter JASPER

TEADE

Üliõpilased, kui te ei hakka kirjutama linnatranspordi kuukaartidele oma nime, siis lõpetatakse teile üldse kuukaartide väljaandmine. Täiesti tõsiselt. Nii palju kirjaoskust teil ikka on, et oma ees- ja perekannimi kirja panna. Õpilase kuukaart tähendab ka seda, et üliõpilasstaatust tunnistav dokument peab kaasas olema. Intelligentne sõim ei ütle veel, et te kõrgkoolis õpite.

pahased kontrollid

INSTITUUDI TÖÖTAJAD!

On võimalik osta köögiviljamaad Laitsele.

Soovidega pöörduda A-IV 101. tootmispraktika osakonda.

Kallid tudengid!

TP toimetuse postkast pole mitte prügikast. Kui teil naljaga huvitavaid lugusid polekstitada, siis ärge meie postkasti näppige.

TP toimetuse

ANU!
Oleme Sinuga sel raskel tunnil, mil jääd hüvasti oma

EMAGA.

TR-61.

Siiras kaastunne Sulle,
Sirje Jõgi,

EMA

surma puhul.

Opperühm TP-81 koos juhendajaga.